

Dosarul nr. 3-7/22
2-22001886-02-3-05012022

H O T Ă R Ă R E
În numele legii

23 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:

Președintele completului
Judecătorii
Grefier

Anatolie Minciuna
Ecaterina Palanciuc și Veronica Negru
Marina Samatiuc

examinând, în ședință de judecată publică, în ordinea contenciosului administrativ, acțiunea înaintată de Munteanu Dorin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, terț Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative

A C O N S T A T A T :

Circumstanțele cauzei:

La 14 februarie 2017, Dorin Munteanu a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative (f.d.5-26).

În motivarea acțiunii a reclamantul a invocat că, la 24 ianuarie 2017, Procurorul General, Eduard Harunjen, a adresat Consiliului Superior al Magistraturii sesizarea privind eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale, tragerea la răspundere penală, percheziționarea, aducerea silită, reținerea și arestarea judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Dorin Munteanu.

Procurorul General și-a argumentat demersul prin faptul că în Registrul nr. 1 de evidență a informațiilor despre infracțiuni a Procuraturii Anticorupție a fost înregistrat raportul procurorului șef al Procuraturii municipiului Chișinău privind acțiunile ilicite comise de către judecătorul de instrucție în Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Dorin Munteanu, exprimate prin pronunțarea cu bună-știință la 09 decembrie 2016 a unei încheieri contrare legii în rezultatul examinării demersului procurorului privind prelungirea termenului arestului preventiv în privința unui învinuit.

Procurorul General și-a întemeiat acuzațiile aduse judecătorului Dorin Munteanu de adoptare a unei hotărâri pretinse a fi ilegale, pe decizia din 22 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a anulat încheierea judecătorului de instrucție.

Suplimentar, Procurorul General a mai indicat că probele, acumulate în cadrul urmăririi penale în privința învinutului eliberat din arest și a complicilor acestuia, denotă existența aranjării din timp a eliberării lui din arest ca urmare a înțelegerii dintre persoane terțe și judecătorul Dorin Munteanu, motiv din care există o bănuială rezonabilă privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) din Codul penal.

Prin hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 76/4 din 31 ianuarie 2017, la propunerea președintelui Consiliului, Victor Micu, s-a dispus examinarea în ședință închisă a sesizării Procurorului General referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a judecătorului Dorin Munteanu.

Reclamantul a considerat ilegală această hotărâre, deoarece potrivit extrasului din procesul-verbal al ședinței ordinare a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 4 din 31 ianuarie 2017, propunerea președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, Victor Micu, de a examina în ședință închisă sesizarea a fi fost susținută prin votul unanim „pro” al membrilor Consiliului prezenți la ședință, însă, această circumstanță nu-și găsește confirmare în înregistrarea audio a ședinței.

Mai mult ca atât, conform înregistrării audio a ședinței, chestiunea cu privire la examinarea sesizării Procurorului General în ședință închisă nici nu a fost pusă la vot, or, președintele Consiliului Superior al Magistraturii a început ședința cu fraza „examinăm chestiunea nr. 1 în ședință închisă”, fapt prin ce au fost încălcate prevederile pct. 4.9 lit. h), pct. 11.1-11.12 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii.

În opinia reclamantului, prin examinarea sesizării în ședință închisă i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil în sensul art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale în partea ce ține de caracterul public al procesului.

Ulterior, prin hotărârea protocolară din 31 ianuarie 2017, adoptată unipersonal de către președintele Consiliului Superior al Magistraturii, Victor Micu, judecătorul Dorin Munteanu a fost înlăturat de la participare în ședința de examinare a sesizării Procurorului General referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a acestuia, din motiv că Procurorul General avea de prezentat careva informații.

Astfel, membrii Consiliului Superior al Magistraturii au examinat materiale, care aparent se refereau la fondul speței și la care reclamantul nu a avut acces și

asupra cărora nu și-a putut formula poziția de apărare, fapt prin ce i s-a încălcat dreptul la egalitatea armelor. Deși, Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și Regulamentul privind organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii prevăd expres faptul că sesizarea Procurorului General urmează a fi examinată doar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silite, arestării sau percheziției judecătorului.

În urma examinării sesizării Procurorului General, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a adoptat la 31 ianuarie 2017 hotărârea nr. 77/4, prin care a admis sesizarea Procurorului General și a dat acordul la pornirea urmăririi penale, tragerea la răspundere penală, percheziționarea, aducerea silită, reținerea și arestarea judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Dorin Munteanu, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) din Codul penal. Totodată, judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Dorin Munteanu, a fost suspendat din funcția de judecător, în temeiul art. 24 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la statutul judecătorului, până la rămânerea definitivă a hotărârii în cauza respectivă.

Reclamantul a considerat ilegală hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 77/4 din 31 ianuarie 2017, deoarece procedura de examinare a sesizării Procurorului General s-a desfășurat în ședință închisă, circumstanță ce contravine exigențelor de echitate procedurală în sensul art. 6 CEDO.

La fel, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a dat acordul inclusiv la tragerea la răspundere penală a judecătorului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) din Codul penal, însă, art. 23 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii a fost modificat în baza Legii nr. 177 din 25 iulie 2014, fiind exclusă competența Consiliului de a da acordul la tragerea la răspundere penală a judecătorului.

În asemenea circumstanțe, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, examinând sesizarea Procurorului General, contrar limitelor competențelor funcționale și principiilor care guvernează prezumția nevinovăției, a deliberat pe marginea existenței temeiului răspunderii penale în privința sa, pronunțându-se anticipat și în absența probelor asupra vinovăției sale în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) din Codul penal.

Astfel, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii urma să delibereze pe marginea sesizării Procurorului General doar sub aspectul întrunirii condițiilor de lege în vederea pornirii urmăririi penale în privința sa.

Mai mult ca atât, Procurorul General nu avea competența legală de a solicita, până la momentul pornirii urmăririi penale, acordul pentru tragerea la răspundere penală, inclusiv și de a invoca existența temeiurilor legale ale răspunderii penale,

existența căroră urmează a fi stabilită în conformitate cu art. 2, art. 93, art. 252 din Codul de procedură penală, în cadrul unei activități complexe de urmărire penală.

Deopotrivă, reclamantul a relevat că, hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 77/4 din 31 ianuarie 2017 nu este motivată, întrucât din conținutul acesteia nu rezultă temeiul legal în baza căruia a fost dat acordul la pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, precum nici nu s-a dat o apreciere concluziilor și afirmațiilor Procurorului General prin prisma normelor de drept procedural pertinente.

Reclamantul Dorin Munteanu a solicitat:

- anularea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 76/4 din 31 ianuarie 2017 cu privire la propunerea președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, Victor Micu, privind examinarea în ședință închisă a sesizării Procurorului General, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a unui judecător;

- anularea hotărârii protocolare din 31 ianuarie 2017, adoptate unipersonal de președintele Consiliului Superior al Magistraturii, Victor Micu, cu privire la înlăturarea judecătorului Dorin Munteanu din cadrul ședinței de examinare a sesizării Procurorului General, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a unui judecător;

- anularea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 77/4 din 31 ianuarie 2017 cu privire la sesizarea Procurorului General, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a unui judecător.

Fiind investită cu judecarea acțiunii în fond, Curtea Supremă de Justiție, prin hotărârea din 04 decembrie 2017 a respins ca neîntemeiată acțiunea lui Dorin Munteanu (f.d. 26-27, 33-49, vol. II).

La 03 august 2021, Dorin Munteanu, reprezentat de avocatul Vasile Foltea, a depus la Curtea Supremă de Justiție cerere de revizuire împotriva deciziei din 04 decembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, în temeiul art. 449 lit. g) din Codul de procedură civilă.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 22 decembrie 2021, s-a admis cererea de revizuire depusă de Dorin Munteanu. S-a casat hotărârea Curții Supreme de Justiție din 04 decembrie 2017 în cauza de contencios administrativ intentată la contestația depusă de Dorin Munteanu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, terț Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative. S-a transmis prezenta cauză de contencios administrativ după competență la Curtea de Apel Chișinău, conform art. 191 din Codul administrativ, pentru examinarea contestației depuse de Dorin Munteanu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, terț Procuratura Generală a

Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative (f.d. 149-158, vol. II)..

La data de 18 aprilie 2022, Dorin Munteanu, reprezentat de avocatul Vasile Foltea a depus o cerere de concretizare a acțiunii în care a indicat aceleași temeiuri de fapt și de drept ca și în acțiunea inițială, suplimentar invocând că, pârâtul nu a expus considerentele care au justificat emiterea actelor administrative individuale contestate și nu a indicat temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare pentru deciziile sale, fapt pentru care reclamantul nu a putut recunoaște punctele de vedere din care CSM a reieșit la exercitarea dreptului discreționar, oportunitatea emiterii actelor administrative și modul de exercitare a dreptului discreționar. Din aceste considerente, actele administrative individuale defavorabile contestate nu întrunesc compartimentul cu motivarea completă, care obligatoriu este parte integrantă și condiționează legalitatea acestuia.

Expunerile litigioase formulate de reclamant, pârât și de terț în cadrul dezbaterilor judiciare a cauzei:

În ședința de judecată, reclamantul Dorin Munteanu, reprezentat de avocatul Vasile Foltea a susținut acțiunea înaintată din motivele de fapt și de drept invocate în conținutul acesteia și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

Reprezentantul *Consiliului Superior al Magistraturii – Alexandru Secrieru* în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

În conformitate cu prevederile art.218 lit.d) Cod administrativ, neprezentarea la ședința de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanților și/sau a reprezentanților lor nu împiedică soluționarea acțiunii în contenciosul administrativ.

Astfel, Completul de judecată audiind poziția părților, a dispus examinarea cauzei în lipsa reprezentantului, care nu s-au prezentat din motive necunoscute, însă a solicitat examinarea cauzei în lipsă.

Totodată, prin referința depusă reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii nu a recunoscut acțiunea, a solicitat respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată. În argumentarea poziției sale a invocat că, Consiliul Superior al Magistraturii punctează că sesizarea Procurorului General, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) Dorin Munteanu, are un caracter cu elemente specifice de drept procesual penal, care impune necesitatea aplicării normele legislative speciale la examinarea acesteia, nu doar Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Legea cu privire la statutul judecătorului, dar și a prevederilor Codului de procedură penală și Codului penal.

La caz, reieșind din normele procesual penale, pornirea unei cauze penale în conformitate cu legislația în vigoare, când rezultă o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală și infracțiunea a fost săvârșită de către un judecător, răspunderea penală pentru infracțiunea săvârșită nu este un act de intervenție în activitatea și independența judecătorilor, ci un proces legal de atragere la răspundere pentru ilegalitatea admisă.

Prin urmare, în prezentul caz, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii ca urmare a examinării sesizării și materialelor prezentate de Procurorul General, și-a exercitat discreția cu privire la acceptul sau refuzul ridicării imunității funcționale a judecătorului vizat, în vederea eliberării acordului pentru pornirea urmăririi penale, reținerii, aducerii silit, arestării sau percheziției judecătorului, tară a da apreciere calității și veridicității materialelor prezentate.

Nu pot fi reținute alegațiile reclamantului precum că nu i-a fost asigurat dreptul la inviolabilitate, prin faptul că CSM nu a efectuat un control efectiv din oficiu a tuturor aspectelor și nu a motivat proporționalitatea măsurilor aplicate față de acesta, or, Consiliul relevă că prin hotărârea contestată de reclamant, Plenul CSM doar a retras imunitatea funcțională judecătorului, pentru a permite desfășurarea anchetei penale în conformitate cu prevederile Codului de Procedură Penală, în scopul de a stabili adevărul obiectiv pe caz, fapt posibil doar prin recurgerea la eliberarea acordului pentru pornirea urmăririi penale, cât și pentru acțiuni de urmărire penală ce restrâng drepturile și libertățile prevăzute de lege ale persoanei, într-o proporționalitate necesară și admisibilă de lege, precum și pentru a asigura persoanei implicate în justiția penală un echilibru just între garanțiile dreptului la un proces echitabil și interesele justiției, astfel încât magistratul vizat să nu împiedice aflarea adevărului, prin influențarea martorilor sau săvârșirea altei infracțiuni.

Astfel, Consiliul reiterează că, prin hotărârea contestată de reclamant, Plenul CSM a eliberat acordul pentru pornirea urmăririi penale și efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Judecătorei Chișinău (sediul Centru) Dorin Munteanu, acest acord constituind în esență suspendarea temporară a imunității funcționale a acestui magistrat.

Respectiv, prin darea acordului la pornirea urmăririi penale și la efectuarea acțiuni de urmărire penală nu a fost încălcat dreptul la inviolabilitate a judecătorului vizat, în condițiile în care Procurorul General a prezentat materiale din care rezulta existența unei bănuieli rezonabile de săvârșirea de către judecătorul Judecătorei Chișinău (sediul Centru) Dorin Munteanu a infracțiunii specificate la art.307 alin.(2) lit. c) ale Codului penal, ce au fost examinate în cadrul ședinței Plenului CSM doar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi

penale, reținerii, aducerii silite, arestării și percheziției judecătorului, fără a-și aroga atribuțiile unei instanțe judecătorești.

În contextual dat, remarcă că, din materialele prezentate de Procurorul General, Eduard Harunjen, rezulta că judecătorul de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) Dorin Munteanu, judecând cauza nr. 16-1131/16 la data de 09 decembrie 2016 a pronunțat încheierea prin care a respins demersul procurorului Nicu Șendrea cu privire la prelungirea măsurii preventive sub forma de arest preventiv în privința învinutului Aghenia Veaceslav și a emis o încheiere interlocutorie prin care s-a expus asupra fondului cauzei, pronunțându-se asupra lipsei elementelor infracțiunii și încălcărilor drepturilor persoanei reținute de către organul de urmărire penală. Ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2016 a fost admis recursul procurorului și casată încheierea nominalizată, fiind totodată prelungită măsura de reprimare sub formă de arest preventiv în privința lui Veaceslav Aghenia, pe un termen de 10 zile din momentul reținerii. În temeiul acestei decizii, din motivul că învinutul Veaceslav Aghenia a părăsit teritoriul Republicii Moldova, de către organul de urmărire penală au fost dispuse investigații în vederea identificării locului aflării și reținerii lui. Totodată, în motivarea deciziei, instanța de recurs a constatat că, prin încheierea din 09.12.2016 judecătorul de instrucție și-a atribuit rolul de instanță de fond, dând apreciere probelor acuzării și făcând concluzii că în acțiunile lui Veaceslav Aghenia nu sunt prezente semnele componentei de infracțiune, concluziile date bazându-le doar pe declarațiile martorului audiat neîntemeiat în ședința de judecată, neglijând alte probe pertinente și concludente administrate în cadrul urmăririi penale.

Astfel, în sesizarea înaintată, Procurorul General a invocat că, analizând circumstanțele de fapt constatate în cadrul verificărilor inițiate în coraport cu prevederile normelor legale, judecătorul Dorin Munteanu urmă să motiveze încheierea privind necesitatea admiterii sau respingerii demersului procurorului privind prelungirea măsurii preventive în privința lui Veaceslav Aghenia având la bază doar probele și argumentele prezentate de către procuror și apărător care se refereau la existența sau lipsa temeiurilor prevăzute de art. 176 din Codul de procedură penală. Or, pronunțarea încheierii din 09 decembrie 2016, prin care a fost respins demersul de prelungire a măsurii preventive în privința învinutului Veaceslav Aghenia, având la bază depozițiile unui martor asupra circumstanțelor faptei cercetate, depășește obiectul examinării demersului înaintat de către procuror și este contrară prevederilor normelor imperative ale Legii. Totodată, în ședința de judecată din 09 decembrie 2016, procurorul a anexat la materialele demersului copia ordonanței de pornire a altei cauze penale, pe același grup infracțional și pe acțiuni identice după obiect și forma săvârșirii, lucru care a fost ignorat de către judecător, iar la 06 decembrie 2016, același judecător, a admis prelungirea măsurii

preventive cu 30 de zile arest la domiciliu, în privința unui complice a lui Veaceslav Aghenia, argumentele procurorului la acel moment privind măsura preventivă, fiind recunoscute drept plauzibile.

Anume faptele sus-menționate, au generat existența unei bănuieli privind săvârșirea de către judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) Dorin Munteanu a infracțiunii prevăzute de art.307 alin.(2) lit. c) ale Codului penal.

Prin prisma legislației procesual penale naționale „bănuiala rezonabilă” reprezintă un standard juridic de apreciere a faptelor care permit încadrarea unui subiect de drept în calitatea procesuală de bănuie, totodată bănuiala rezonabilă trebuie să se bazeze pe fapte specifice și articulabile, luate împreună cu concluzii raționale confirmate de probe obținute pe cale legală în cadrul instrumentării procesului penal.

Menționează că, bănuiala rezonabilă presupune existența faptelor sau a informațiilor care ar convinge un observator obiectiv că în cauză s-ar fi putut săvârși infracțiunea.

Este de remarcat și faptul că examinând dacă există o bănuială rezonabilă, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii verifică doar dacă există probe care ar convinge un observator obiectiv că persoana ar fi putut săvârși infracțiunea, și nu dacă persoana este vinovată de comiterea infracțiunii.

Astfel, CSM îi revine competența doar de a lipsi temporar judecătorul de imunitate funcțională, pornirea urmăririi penale și aplicarea măsurilor de urmărire penală fiind de competența organului de urmărire penală, iar aprecierea legalității acțiunilor organului de urmărire penală și a măsurilor procesuale aplicate în privința judecătorului, precum și respectarea garanțiilor instituite de normele constituționale și actele internaționale îi revine judecătorului de instrucție.

La caz, Plenul CSM verificând dacă probele prezentate în susținerea sesizării atestă existența bănuielii rezonabile de săvârșire a infracțiunii imputate, fără a se expune în privința acestora, limitându-se la verificarea respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirea urmăririi penale, reținerii, arestării și percheziției judecătorului, și la reiterarea circumstanțelor de fapt și de drept relevante speței, a considerat oportună eliberarea acordului pentru pornirea urmăririi penale și efectuarea acțiunilor de urmărire penală solicitate în privința reclamantului, în scopul oferirii posibilității organului de urmărire penală să investigheze circumstanțele cauzei sub toate aspectele complet și obiectiv, fapt posibil doar prin recurgerea la lipsirea temporară a judecătorului de imunitate funcțională.

Totodată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii nu dispunea de competențe de a se expune în privința calității și veridicității materialelor prezentate de Procurorul general în susținerea sesizării, în speță fiind întrunite temeiurile legale prevăzute de art. 19 din Legea privind statutul judecătorului și

art.23 din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, pentru recurgerea la lipsirea temporară a judecătorului de imunitate funcțională.

Astfel, urmează a fi apreciate ca fiind declarative argumentele reclamantului precum că hotărârea CSM nr.77/4 din 31 ianuarie 2017 este lipsită de motivare corespunzătoare, or, hotărârea contestată cuprinde motivarea completă, precum motivarea în drept și în fapt, inclusiv numărul de voturi a membrilor CSM, cu drept de vot, prezenți la ședință, exprimate pentru admiterea sesizării Procurorului General, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale și tragerea la răspunderea penală a judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) Dorin Munteanu, descrierea succintă a procedurii care a stat la baza adoptării hotărârii, argumentele și materialele pe care se întemeiază sesizarea, fapta imputată, datele ce vizează judecătorul vizat, Nota informativă a Inspecției judiciare, opinia judecătorului vizat, cu excepția datelor care fac referire la activitatea de urmărire penală, publicitatea cărora ar putea prejudicia desfășurarea urmăririi penale.

În aceste împrejurări, consideră că alegația reclamantului precum că este lipsit elementul motivării, nu întrunesc condițiile prevăzute de legislația în vigoare la care s-a referit și nu pot duce la anularea acesteia.

Consideră necesar de a nota că, autoritatea publică deține o marjă discreționară, în măsura în care nu afectează de o manieră nejustificată drepturile fundamentale ale persoanei, adică decizia discreționară trebuie să fie una cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile art. 137 afîn. (1) din Codul administrativ, potrivit căruia autoritățile publice "trebuie" să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Totodată, remarcă că dispoziția art. 225 afîn. (1) din Codul administrativ, prevede că instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității actului administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Prin urmare, menționează că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii și-a exercitat discreția cu bună-credință, în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care i-a fost atribuit dreptul, or, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în ședința din 31 ianuarie 2017, a examinat în ședință închisă sesizarea Procurorului General, materialele prezentate de ambele părți, atât a Procurorului General cât și a reclamantului, inclusiv nota informativă întocmită de

Inspekția judiciară, materialele anexate la aceasta, precum și explicațiile participanților, cu participarea autorului sesizării și a reclamantului.

Terțul, *Procuratura Generală*, fiind citat legal, în ședința de judecată nu s-a prezentat și nici nu a informat instanța despre motivele neprezentării. Mai mult, nici nu a prezentat o referință referitor la acțiunea înaintată.

În conformitate cu prevederile art.218 lit.d) din Codul administrativ, examinarea și soluționarea în fond a acțiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepții: neprezentarea la ședința de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanților și/sau a reprezentanților lor nu împiedică soluționarea acțiunii în contenciosul administrativ.

Astfel încât, Completul judiciar a considerat posibilă examinarea cauzei în absența terțului care nu s-a prezentat în proces din motive necunoscute instanței, procedura de citare legală fiind respectată.

Totodată, prin referința depusă, reprezentantul terțului, *Procuratura Generală* nu a recunoscut acțiunea, a solicitat respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată. În argumentarea poziției sale a invocat că, la 24 ianuarie 2017, *Procurorul General*, Eduard Harunjen a solicitat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii eliberarea acordului pentru pornirea urmăririi penale în baza art. 307 din Codul penal, dar și efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Dorin Munteanu. Drept temei au servit circumstanțele care au stat la baza pornirii urmăririi penale pe cauza nr. 2018978265, în cadrul căreia a fost inițiată investigarea infracțiunilor prevăzute la art. 307 alin, (2) lit. c) din Codul penal.

Ca urmare a examinării sesizării și materialelor prezentate de *Procurorul General*, Plenului Consiliului Superior al Magistraturii și-a exercitat discreția cu privire la acceptul sau refuzul ridicării imunității funcționale a judecătorului vizat, în vederea eliberării Acordului pentru pornirea urmăririi penale, reținerii, aducerii silite sau percheziției judecătorului, fără a da apreciere calității și veridicității materialelor prezentate sau dacă persoana este vinovată de comiterea infracțiunii.

Acordul pe marginea solicitărilor *Procurorului General* a fost eliberat cu respectarea prevederilor art. 19 alin. (5) al Legii nr. 544/1995 cu privire la Statutul judecătorului, care prescrie că judecătorul nu poate fi reținut, supus aducerii silite, arestat, percheziționat fără acordul CSM și a avut ca scop evitarea nimicirii/ascunderii/modificării/înlocuirii probelor din cadrul dosarului penal pornit potrivit prevederilor art. 307 alin. (2) lit. e) din Codul penal, dar și cu respectarea prevederilor art. 19 alin. (4) a aceleiași Legi, care statuează că urmărirea penală împotriva judecătorului poate fi pornită doar de către *Procurorul General*, cu acordul CSM în condițiile Codului de procedură penală.

Astfel, Plenul CSM doar a retras imunitatea funcțională a judecătorului, pentru a permite desfășurarea anchetei penale în strictă conformitate cu prevederile Codului de Procedură Penală, acest acord constituind în esență suspendarea temporară a imunității funcționale a acestui magistrat, fără încălcarea dreptului la inviolabilitatea acestuia.

Ca urmare este indubitabil că examinând sesizarea Procurorului General, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii și-a exercitat discreția cu bună-credință, în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care i-a fost atribuit dreptul, or, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în ședința din 31 ianuarie 2017, a examinat în ședință închisă sesizarea Procurorului General, materialele prezentate de ambele părți, atât a Procurorului General cât și a reclamantului, inclusiv nota informativă întocmită de Inspekția judiciară, materialele anexate la aceasta, precum și explicațiile participanților, cu participarea autorului sesizării și a reclamantului.

Menționează că, Consiliul, nu poate fi un obstacol în exercitarea obligațiilor sale de către organele numite mai sus, cu excepția cazului când demersul este unul vădit neîntemeiat și prin admiterea acestuia s-ar pune în pericol independența judecătorului vizat.

În acest context, remarcă că sub aspect legal nu au fost admise nici un fel de derogări de la actele legislative și normative ce reglementează activitatea Consiliului Superior al Magistraturii.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

La 19 iulie 2018, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Codul administrativ, act legislativ publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova din 17 august 2018, nr.309-320.

Art. 257 alin. (1) Codul administrativ, prevede că actul legislativ a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

Conform art. 258 alin.(3) Codul administrativ, *procedurile de contencios administrativ inițiate pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.*

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate doar a noilor reglementări procedurale.

Respectiv, procedura de contencios administrativ dedusă judecății în prezenta speță urmează a fi judecată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, iar în partea materială urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ, și anume prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 01 aprilie 2019).

Completului specializat în examinarea acțiunilor de contencios administrativ din cadrul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău atestă că, potrivit art.191 alin.(3) Cod administrativ, *Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.*

Corespunzător, se reține că competența de examinare în fond a acțiunii de contencios administrativ depuse de Dorin Munteanu, revine completului specializat în examinarea acțiunilor de contencios administrativ din cadrul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău.

Fiind constatat că, Curtea de Apel Chișinău este competentă să examineze prezentul litigiu în prima instanță, Completul judiciar urmează să verifice dacă acțiunea depusă este admisibilă.

În conformitate cu prevederile art.1 alin.(2) al Legii contenciosului administrativ (în vigoare la data emiterii hotărâri contestate), *orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal al unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.*

Conform art. 3 al Legii contenciosului administrativ (în vigoare la data emiterii hotărâri contestate), *obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de: a) autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi; b) subdiviziunile autorităților publice; c) funcționarii din structurile specificate la lit.a) și b). Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.*

Potrivit art.16 alin.(2) din Legea contenciosului administrativ (în vigoare la data emiterii hotărâri contestate), *acțiunea poate fi înaintată nemijlocit instanței de contencios administrativ în cazurile expres prevăzute de lege și în cazurile în*

care persoana se consideră vătămată într-un drept al său prin nesoluționarea în termen legal ori prin respingerea cererii prealabile privind recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate.

Conform art.17 alin.(1) al Legii contenciosului administrativ (în vigoare la data emiterii hotărâri contestate), *cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la: a) data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri prin care se solicită recunoașterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri; c) data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă.*

Completului specializat în examinarea acțiunilor de contencios administrativ din cadrul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău constată că, acțiunea în contencios administrativ depusă de Dorin Munteanu, a fost înaintată în instanță cu respectarea termenului stabilit de lege, iar reclamantul are dreptul de a contesta hotărârea respectivă în instanța de contencios administrativ, în condițiile în care, acesta susține că prin hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 76/4 din 31 ianuarie 2017, hotărârea protocolară din 31 ianuarie 2017 și hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 77/4 din 31 ianuarie 2017 i-a fost lezat dreptul la apărare și dreptul de a munci.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ depusă de Dorin Munteanu este admisibilă.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Conform art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată, respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit.a) - e).

Astfel, instanța de judecată, raportând circumstanțele de fapt la normele de drept aplicabile raportului juridic litigios reține că, examinând acțiunea în cazul dat, stabilește că, nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit.a) - e) alin.(1) art.224 din Codul administrativ.

Conform art.219 alin.(1) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Conform prevederilor art.220 alin.(1) din Codul administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93, iar art.221 alin.(1) al aceluiași act normativ, indică că, autoritățile publice sînt obligate să prezinte instanței de judecată, concomitent cu referința, dosarele administrative. La solicitarea instanței de judecată, autoritățile publice sînt obligate să prezinte suplimentar și alte documente pe care le dețin, inclusiv cele electronice, și să acorde informații.

În virtutea art.93 din Codul administrativ, care stabilește sarcina probațiunii, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Potrivit art. 143 alin.(2) Cod administrativ, aprecierea legalității sau ilegalității unui act administrativ individual se face în funcție de situația la momentul emiterii lui, iar în cazul desfășurării unei proceduri prealabile – de situația la momentul adoptării deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ reține la caz și prevederile art.116 alin.(1) din Constituția R.Moldova, care relevă că, judecătorii instanțelor judecătorești sînt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii.

Cu precădere urmează de menționat că, prezentului caz îi sunt aplicabile prevederile Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947-XIII din 19 iulie 1996, în redacția în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat.

Conform art. 23 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947- XIII din 19 iulie 1996, propunerea Procurorului General sau a prim-adjunctului, iar în lipsa acestuia - a adjunctului desemnat prin ordinul Procurorului General de pornire a urmăririi penale, de reținere, de aducere silită, de arestare sau de percheziție a judecătorului se examinează de către Consiliul Superior al Magistraturii imediat, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare.

Consiliul Superior al Magistraturii examinează propunerea Procurorului General sau a prim-adjunctului, iar în lipsa acestuia - a adjunctului desemnat prin ordinul emis de Procurorul General doar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silită, arestării sau percheziției judecătorului, fără a da apreciere calității și veridicității materialelor prezentate. (Textul „*fără a da apreciere calității și veridicității materialelor prezentate*” fiind declarat neconstituțional conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 23 din 27 iunie 2017).

Procurorul General nu participă la deliberare.

Potrivit art. 24 alin. (1) - (4) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947-XIII din 19 iulie 1996, Consiliul Superior al Magistraturii

adoaptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art. 19 alin.(4). Votarea se efectuează în lipsa persoanei al cărei caz este examinat și în lipsa celorlalți invitați. Hotărîrea se expune în scris și se semnează de președintele ședinței. În cazul în care un membru al Consiliului Superior al Magistraturii face opinie separată, aceasta va fi motivată și se va anexa la hotărâre fără a i se da citire.

Astfel, în cadrul dezbaterilor judiciare, din analiza probelor administrate în conformitate cu legea, s-a stabilit cu certitudine că, la 24 ianuarie 2017, Procurorul General, Eduard Harunjen, a depus sesizare, înregistrată de Consiliul Superior al Magistraturii la 25 ianuarie 2017, privind eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale, tragerea la răspundere penală, percheziționarea, aducerea silită, reținerea și arestarea judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Dorin Munteanu, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal - pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărîri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii soldată cu urmări grave (f.d.27-29, vol.I).

La data de 26 ianuarie 2017, inspectorul-judecător Catan Valeriu din cadrul Inspecției judiciare l-a informat pe Dorin Munteanu că, în privința acestuia a parvenit sesizarea Procurorului General, Eduard Harunjen și ca urmare a solicitat prezentarea de urgență a explicației pe marginea celor invocate în sesizare cu prezentarea copiilor materialelor cauzei penale, menționate în sesizare, expediindu-i-se sesizarea ca anexă pe 3 file (f.d.110, vol.I). Iar, la aceeași dată, Dorin Munteanu a depus explicație pe patru file pe marginea sesizării și a prezentat copia Încheierii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18.11.2016 și Copia Mandatului de arest din 18.11.2016 din materialele cauzei penale descrise în sesizarea Procurorului General (f.d.111-117, vol.I).

După înregistrarea sesizării Procurorului General, Eduard Harunjen la Consiliul Superior al Magistraturii, în conformitate cu prevederile art. 71 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 947 - XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin hotărârea nr. 668/26 din 15 septembrie 2015, situația descrisă în sesizare a fost verificată de Inspecția judiciară, care a întocmit o notă informativă.

Din conținutul notei informative emise de Inspecția judiciară la 30 ianuarie 2017, rezultă că, *"Cauza penală nr.2015028155 a fost pornită la 12.10.2015 în privința lui Aghenia Veaceslav, Papuc Nicolae și Avdonin Igor în baza art.190 alin.(5) Cod penal în următoarele circumstanțe: în perioada anului 2014-2015, Avdonin Igor Piotr, acționînd de comun acord și împreună cu Papuc Nicolae, Aghenia Veaceslav și alte persoane nestabilite organului de urmărire penală, prin înșelăciune încercînd să redea un caracter legal acțiunilor și tranzacțiilor care urmau să le încheie, prin abuz de încredere acordat de către Maria Umanschi,*

urmărind scopul de a dobândi ilegal drepturile de proprietate a ultimei pe imobilul, casa de locuit situată pe str. ***** cunoscând despre ilegalitatea tranzacției, Aghenie Veaceslav a încheiat contractul de vânzare-cumpărare cu nr. 3645 din 06.06.2014, care era un act juridic fictiv despre care cunoșteau din start că nu va produce careva efecte juridice, prin care urma să îi transmită lui Maria Umaschi, suma de 360000,00 euro, sumă convenită între ei, echivalentul conform cursului BNM, care este 6789240 lei. În realizarea intențiilor lor criminale Aghenia Veaceslav a vândut fictiv acest imobil către Avdonin Igor, prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 5567 din 22.06.2015. În rezultatul acțiunilor ilegale ale Avdonin Igor și a complicilor săi, au depozitat-o de dreptul de proprietate asupra acestui imobil, prin înregistrarea contractelor de vânzare-cumpărare menționate Registrul Bunurilor Imobile, cauzând astfel părții vătămate Maria Umanschi, o daună materială în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 6789240 lei.

Aghenia Veaceslav a fost reținut la data de 23.11.2016 ora 11.00. Pe faptele nominalizate a fost pornită cauză penală nr. 2015028155 din 12.10.2015, în cadrul căreia Aghenia Veaceslav a fost pus sub învinuire la data de 10.11.2016.

Prin încheierea nr. 14-689/16 din 25.11.2016, a fost admis în parte demersul procurorului Nicu Șendrea și a fost aplicată măsura preventivă - arestarea preventivă în privința învinuitului Aghenia Veaceslav pe un termen de 20 zile.

Încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25.11.2016 a fost menținută de către instanța de recurs.

După expirarea termenului de 20 zile de arest preventiv, procurorul a venit cu demers de prelungire a măsurii preventive - arestul preventiv.

La data de 09.12.2016, prin încheierea nr. 16-1131/16 a fost respins demersul procurorului Nicu Șendrea cu privire la prelungirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv pentru o perioadă de 30 zile și eliberarea mandatului de arestare, învinuitului Aghenia Veaceslav.

Încheierea vizată a fost motivată în modul următor: "... Analizând materialele prezentate de procuror, instanța consideră că la moment nu s-a mai confirmat bănuiala rezonabilă că învinuitul este implicat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

În acest context, instanța de judecată denotă că, lipsa bănuielii rezonabile de comitere a unei infracțiuni rezultă din declarațiile martorului Dragan Ludmila audiat în ședința de judecată, care expres a indicat asupra faptului cum a văzut momentul transmiterii de către Aghenie Veaceslav către Maria Umanschi a costului pentru imobilul procurat, în legătură cu care fapt a prezentat și o declarație la notar potrivit căreia suma pentru vânzarea apartamentului a primit-o. Faptul dat se confirmă și prin declarațiile făcute la notar..."

Prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 16r-1241/16 din 22.12.2016, încheierea nr. 16-1131/16 din 09.12.2016 a fost casată, cu admiterea în parte a

demersului procurorului și aplicarea față de Aghenia Veaceslav a arestului preventiv pe un termen de 10 zile, cu calcularea termenului din momentul reținerii.

Instanța de recurs a motivat soluția sa prin faptul că "... judecătorul de instrucție nu a luat în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al faptei imputate care legitimează o detenție provizorie, gravitatea infracțiunii imputate, pericolul de influențarea stabilirii adevărului..”

”... Analizând încheierea emisă se reține că judecătorul de instrucție și-a atribuit rolul de instanță de fond, dând apreciere probelor acuzării și făcând apreciere că în acțiunile lui Veaceslav Aghenia nu sunt prezente semnele componenței de infracțiune prevăzute de art.190 alin.(5) CP, concluziile sale doar pe declarațiile martorului, notarului stagiar Draga Ludmila, neglijând coroborarea probei date cu altele probe pertinente și concludente administrate de organul de urmărire penală, care au fost prezentate ca anexă la demersul de prelungire a măsurii preventive...”

La materialele cauzei au fost anexate mai multe înscrisuri, din care mai rezultă următoarele:

Prin ordonanța SUP IP Rîșcani a DP mun. Chișinău a fost pornită urmărirea penală la 01.12.2014 în privința Aghenia Veaceslav și Papuc Nicolae în baza art.190 alin.(5) Cod penal, care prin înșelăciune și abuz de încredere au însușit de la Junghina Pavel în scopul cumpărării casa amplasată pe str. Protoereu Mihai Berezovschi, 16 mun. Chișinău la prețul de 220 000 euro, întocmind în acest scop un contract de vânzare- cumpărare autentificat notarial și recipisă de primire a banilor. Ulterior se eschivează de la achitarea banilor pentru casă. Soarta cauzei penale vizate nu este cunoscută inspecției judiciare, însă la Judecătoria mun. Chișinău cu sediul Rîșcani, nu figurează o astfel de cauză penală.

La examinarea Judecătoriei mun. Chișinău cu sediul Rîșcani lipsește și pricina civilă între Maria Umanschi și Aghenie Veaceslav privind rezilierea contractului de vânzare-cumpărare nr. 3645 din 06.06.2014 a bunului imobil din ***** cu aducerea părților în poziția inițială.

Conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 3645 din 06.06.2014 Umanschi Maria a vândut, iar Aghenia Veaceslav a cumpărat bunul imobil din ***** , constituit din teren cu suprafața de 0,07 ha și construcția cu suprafața de 200 m.p. (construit în 1999). Valoarea bunului imobil a fost declarată 97 200 Euro (și nu 360 000 euro, cum declară partea vătămată).

Potrivit cererii dnei Umanschi Maria depusă notarului înaintea semnării contractului, ea personal a solicitat înregistrarea contractului de vânzare-cumpărare a imobilului din ***** la un preț de 97 200 euro și careva pretenții față de cumpărător nu are și pe viitor nu va avea.”

BC "Moldova Agroindbank" SA (ca creditor gajist) a eliberat certificatul nr.20004 din 16.05.2014 privind acordul de schimbarea proprietarilor bunului

*imobil teren și construcția din *****, cu condiția că ipoteca asupra bunului imobil vizat va subzista în favoarea BC "Moldova Agroindbank" SA la onorarea integrală a obligațiilor asigurate cu ipoteca respectivă.*

*Conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 5567 din 22.06.2015, Aghenia Veaceslav a vândut, iar Avdonin Igor a cumpărat imobilul din ***** la un preț de 110 000 euro, ceea ce constituie 2 360 237 lei.*

Conform informației din Registrul bunurilor imobile Creanțele ipotecare în sumă de 350 000 lei (preluate de la Umanschi Maria fața de BC "Moldova Agroindbank" SA) au fost stinse, bunul imobil deja fiind ipotecat de Avdonin Igor la ÎCS "Total Leasing & Finance" SA în suma de 2 674 924 lei în baza contractului de ipotecă nr.5570 din 22.06.2015."

Inspectorul – judecător, în raport cu dispozițiile art. 7¹, art.7² din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Regulamentul cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției Judiciare, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 89/4 din 29 ianuarie 2013, **a propus** CSM, examinarea prezentei Note informative în ședința Consiliului, în contextul sesizării Procurorului General, Eduard Harunjen despre eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a judecătorului de instrucție al Judecătoriei Chișinău sediul Centru, Dorin Munteanu (f.d.118-123, vol.I).

Potrivit extrasului din procesul-verbal al ședinței ordinare a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 4 din 31 ianuarie 2017, la ședință au fost prezenți 10 din 12 membri. La examinarea pct. 1 cu privire la sesizarea Procurorului General, Eduard Harunjen referitor la pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a unui judecător, efectuarea unor acțiuni de urmărire penală, Procurorului General, Eduard Harunjen a propus ca chestiunea cu privire la sesizarea Procurorului General, Eduard Harunjen, să fie examinată în ședință închisă, iar alte propuneri suplimentare nu au fost înaintate. În urma supunerii votului, propunerea a fost votată cu vot unanim pro, emițându-se la acest aspect Hotărârea nr.76/4 din 31 ianuarie 2017 (f.d.30, 38-39, vol.I)

Totodată, reieșind din conținutul procesului-verbal al ședinței, rezultă că la examinarea sesizării a participat reclamantul Dorin Munteanu, care și-a expus poziția referitor la sesizarea înaintată (f.d.38-43, vol.I)

La fel, potrivit extrasului din procesul verbal din 31 ianuarie 2017, rezultă că, Președintele Consiliului Superior al Magistraturii a propus ca Dorin Munteanu și reprezentanții Secretariatului CSM să părăsească ședința pe motiv, că Procurorul General a mai prezentat careva informații pe caz (f.d.42, vol.I).

Prin hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 77/4 din 31 ianuarie 2017, a fost admisă sesizarea Procurorului General, Eduard Harunjen, și s-a dat acordul la pornirea urmăririi penale, tragerea la răspunderea penală,

percheziționarea, aducerea silită, reținerea și arestarea judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Dorin Munteanu, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal. Totodată, judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Dorin Munteanu, a fost suspendat din funcția de judecător, în temeiul art. 24 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la statutul judecătorului, până la rămânerea definitivă a hotărârii în cauza respectivă (f.d.31-35, vol.I).

Nefiind de acord cu **Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 76/4 din 31 ianuarie 2017** prin care s-a hotărât de a se examina în ședință închisă sesizarea Procurorului General, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale și tragerea la răspunderea penală a unui judecător, cu **Hotărârea protocolară din 31 ianuarie 2017** adoptată unipersonal de președintele CSM cu privire la înlăturarea lui Dorin Munteanu din cadrul ședinței de examinare a sesizării Procurorului General și **Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 77/4 din 31 ianuarie 2017** prin care s-a admis sesizarea Procurorului General, Eduard Harunjen și s-a dat acordul la pornirea urmăririi penale, tragerea la răspunderea penală, percheziționarea, aducerea silită, reținerea și arestarea judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Dorin Munteanu, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal, precum și cu privire la suspendarea din funcție a ultimului, considerînd că prin emiterea acestora i s-a lezat dreptul la apărare și dreptul de a munci, Dorin Munteanu le-a contestat în instanță, depunînd prezenta acțiune, solicitînd anularea acestora ca fiind neîntemeiate.

Avînd la bază faptele expuse prin prisma cadrului legal relevant speței, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ constată la caz existența cumulativă a condițiilor pentru respingerea acțiunii reclamantului Munteanu Dorin din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art.26 alin.(1) al Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10.02.2000, (în redacția Legii în vigoare la data emiterii hotărâri contestate), actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; b) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței; c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

Completul judiciar ține să menționeze că, controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile legii contenciosului administrativ.

Acest control se desfășurează de către instanțele de judecată în condițiile legii privind organizarea judecătorească. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al instituției

contenciosului administrativ, care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept, cât și reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Completul judiciar remarcă că, instanța poate anula actul administrativ în tot sau în parte sau poate obliga autoritatea publică la emiterea unui act întru realizarea dreptului încălcat doar în cazul în care acesta se plasează sub incidența reglementărilor art. 26 alin. (1), care prescrie condițiile de anulare și anume: a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii - în contextul în care autorității publice i se poate imputa încălcarea principiului legalității; b) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței - în cazul în care actul a fost emis sau adoptat de către autoritatea publică cu încălcarea competenței materiale sau teritoriale; c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite - actul nu a fost emis în forma stabilită, nu cuprinde elemente de formă care să confirme că actul a fost emis sau adoptat cu respectarea legii.

Completul de judecată reține că, legea instituie expres obligația Consiliului Superior al Magistraturii de a înregistra ședințele prin utilizarea mijloacelor video și audio, cu efectuarea consemnărilor în procesul-verbal, fapt ce rezultă din art. 8¹ alin. (5) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, care explică că, ședințele Consiliului Superior al Magistraturii se înregistrează prin utilizarea mijloacelor video și audio și se consemnează în procese-verbale, care se plasează pe pagina web a Consiliului.

Analizînd materialele cauzei, Completul judiciar constată că obligațiile date au fost respectate de către pârât, or la materialele cauzei este anexat, atât CD-ul cu înregistrarea audio, cât și extrasul din procesul-verbal ale ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din 31 ianuarie 2017 (f.d.77-82, 126, vol.I).

Ceea ce ține de obligația înregistrării video a ședinței, atunci această ședință a fost difuzată în mod on-line, pe pagina web a CSM, iar echipamentul tehnic, potrivit scrisorii de răspuns a CSM nr.609 din 20.02.2017 dat reclamantului (f.d.124, vol.I) nu permite înregistrarea și stocarea video a ședințelor Plenului CSM, iar reclamantul nu a obiectat la acest aspect.

Cu referire la pretenția reclamantului privind anularea Hotărîrii Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizării Procurorului General, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor

acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Dorin Munteanu nr. 76/4 din 31 ianuarie 2017, Completul judiciar reține următoarele.

După cum rezultă din extrasul din procesul verbal al ședinței ordinare a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 4 din 31 ianuarie 2017, urmează că, în cadrul ședinței Președintele CSM a propus ca chestiunea cu privire la sesizarea Procurorului General, Eduard Harunjen, să fie examinată în ședință închisă, iar alte propuneri suplimentare nu au fost înaintate. În urma supunerii votului, propunerea dată a fost votată cu vot unanim pro, prin hotărârea nr.76/4 din 31 ianuarie 2017.

În conformitate cu prevederile art. 8¹ alin. (2) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, ședințele Consiliului Superior al Magistraturii sînt publice, cu excepția cazurilor în care, la cererea motivată a președintelui sau a cel puțin trei membri, se hotărăște ca ședințele să fie închise în vederea protejării informației ce constituie secret de stat sau a cazului în care, datorită unor împrejurări speciale, caracterul public poate prejudicia interesele justiției sau poate aduce atingere vieții private a persoanelor. Hotărârea motivată cu privire la declararea ședinței închise se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.

Totodată, conform pct. 6.2 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea CSM nr. 668/26 din 15 septembrie 2015, ședințele Plenului Consiliului sînt publice, în afară de cazurile cînd, la cererea motivată a președintelui sau a cel puțin 3 membri ai Consiliului, se hotărăște, cu votul majorității membrilor prezenți, ca ședințele să fie închise și cînd dezbaterile publice a chestiunilor incluse pe ordinea de zi ar putea să aducă atingere vieții private a persoanelor, intereselor statului sau ordinii publice.

De asemenea Codul de procedură penală stabilește caracterul confidențial al procesului penal, iar potrivit art. 212 alin. (1) din Cod, materialele urmăririi penale nu pot fi date publicității decît cu autorizația persoanei care efectuează urmărirea penală și numai în măsura în care ea consideră că aceasta este posibil, cu respectarea prezumției de nevinovăție, și ca să nu fie afectate interesele altor persoane și ale desfășurării urmăririi penale în condițiile Legii nr.133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Astfel, reieșind din conținutul prevederilor legale menționate, avînd în vedere faptul că prin publicitatea informațiilor ce se conțin în sesizare s-ar putea aduce atingere vieții private a magistratului și prejudicia desfășurarea urmăririi penale Consiliul Superior al Magistraturii, întemeiat a hotărît a examina în ședință închisă sesizarea Procurorului General, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Dorin Munteanu. Prin urmare, pretenția reclamantului cu privire la anularea Hotărîrii Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la examinarea în ședință închisă a

sesizării Procuraturii Generale, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Dorin Munteanu nr. 76/4 din 31 ianuarie 2017, este una neîntemeiată.

Totodată Completul de judecată reține că, legea instituie expres obligația Consiliului Superior al Magistraturii de a înregistra ședințele prin utilizarea mijloacelor video și audio, cu efectuarea consemnărilor în procesul-verbal. Prin urmare, în condițiile în care obligațiile date au fost respectate de către părât, la materialele cauzei fiind anexat atât CD-ul cu înregistrarea audio, cât și extrasul din procesul-verbal al ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din 31 ianuarie 2017, se constată că reclamantul a fost asigurat contra oricărui „arbitru”.

Ce se referă la procedura de examinare a sesizării Procurorului General, dar nu de adoptare a hotărârii, și argumentul reclamantului precum că ilegal i s-a cerut să părăsească sala de ședințe în partea finală a ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, în sală rămânând doar Procurorul General și membrii Consiliului, prin ce i-a fost încălcat dreptul la apărare, neavând acces la probele suplimentare prezentate de procuror, Completul de judecată reține că, în conformitate cu art. 212 alin. (1) Cod de procedură penală, materialele urmăririi penale nu pot fi date publicității decât cu autorizația persoanei care efectuează urmărirea penală și numai în măsura în care ea consideră că aceasta este posibil, cu respectarea prezumției de nevinovăție, și ca să nu fie afectate interesele altor persoane și ale desfășurării urmăririi penale în condițiile Legii nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Deci, reglementările imperative ale normei citate prestabilesc dreptul, dar și obligația procurorului, de a nu divulga materialele urmăririi penale, iar în privința lui Dorin Munteanu, deja la momentul petrecerii ședinței, exista bănuiala rezonabilă că ar fi comis infracțiunea prevăzută de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal și respectiv, ultimului nu-i puteau fi prezentate materialele confidențiale în eventualitatea în care ar urma să aibă un statut procesual în cauză, precum și nu putea fi înregistrată audio ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii în această parte și nici întocmit proces-verbal la acest aspect, or, ar fi fost afectată confidențialitatea urmăririi penale.

Mai mult, Completul de judecată reține că, Procurorul General, Eduard Harunjen, a ținut cont la caz cont de prevederile art. 23 din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, care explică că, la examinarea propunerii Procurorului General de pornire a urmăririi penale, de reținere, de aducere silită, de arestare sau de percheziție a judecătorului, Procurorul General nu participă la deliberare, or ultimul a părăsit sala de ședințe, urmând procedura de deliberare cu prezenta a 9 membri, la care ultimul nu a participat, fapt confirmat prin conținutul procesului-verbal al ședinței ordinare a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 4 din 31 ianuarie 2017.

Deci, și această cerință a reclamantului este neîntemeiată.

În ce privește pretenția reclamantului cu privire la anularea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 77/4 din 31 ianuarie 2017 cu privire la sesizarea Procurorului General, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a unui judecător, Completul judiciar de asemenea o apreciază ca neîntemeiată din considerentele ce vor fi expuse în continuare.

În conformitate cu art. 19 alin. (4) și (5) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, stipulează că, *urmărirea penală împotriva judecătorului poate fi pornită doar de către Procurorul General sau prim-adjunctul, iar în lipsa acestuia de către un adjunct în temeiul ordinului emis de Procurorul General, cu acordul Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile Codului de procedură penală. În cazul săvârșirii de către judecător a infracțiunilor specificate la art.243, 324, 326 și 330² ale Codului penal al Republicii Moldova, precum și în cazul infracțiunilor flagrante, acordul Consiliului Superior al Magistraturii pentru pornirea urmăririi penale nu este necesar. Judecătorul nu poate fi reținut, supus aducerii silite, arestat, percheziționat fără acordul Consiliului Superior al Magistraturii. Toate acțiunile procesuale în privința judecătorului, cu excepția cazurilor de infracțiune flagrantă, pot fi efectuate numai după emiterea ordonanței de pornire a urmăririi penale, cu respectarea garanțiilor instituite de normele constituționale și actele internaționale. Acordul Consiliului Superior al Magistraturii nu este necesar în caz de infracțiune flagrantă.*

Deci, reglementările imperative ale normei citate prestabilesc că prerogativa de a solicita pornirea urmăririi penale în privința judecătorului, aparține exclusiv Procurorului General, prim-adjunctului, iar în lipsa acestuia de către un adjunct în temeiul ordinului emis de Procurorul General, iar Consiliul Superior al Magistraturii urmează să își dea acordul doar la solicitarea expresă de pornire a urmăririi penale parvenită din partea Procurorului General.

Referitor la argumentul invocat de reclamant și anume că art. 23 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii a fost modificat cu excluderea competenței Consiliului de a da acordul la tragerea la răspundere penală a judecătorului și consideră reclamantul, că Consiliul Superior al Magistraturii, examinând sesizarea Procurorului General contrar limitelor competențelor funcționale și principiilor care guvernează prezumția nevinovăției, a deliberat pe marginea existenței temeiului răspunderii penale în privința sa, pronunțându-se, anticipat și în absența probelor, asupra vinovăției sale în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal, atunci Completul de judecată îl consideră ca fiind neîntemeiat. Or, răspunderea penală este o formă a răspunderii juridice, care constă în condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată

de măsurile de constrângere prevăzute de lege. Pe marginea existenței sau inexistenței temeiurilor de tragere la răspundere penală se expune instanța de judecată, la faza judiciară a procesului penal.

Prin urmare, deși art. 23 al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nu prevede sintagma „tragerea la răspundere penală”, aceasta este înglobată în termenul de proces penal.

Din acest considerent, utilizarea unei sintagme neprevăzute de lege în dispozitivul hotărârii nr. 77/4 din 31 ianuarie 2017, nu încalcă nici-un drept fundamental al reclamantului și nu poate servi drept temei de anulare a hotărârii privind darea acordului la pornirea urmăririi penale, tragerea la răspunderea penală, percheziționarea, aducerea silită, reținerea și arestarea judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Dorin Munteanu, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că, în conformitate cu art. 31 Cod administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

În conformitate cu prevederile art. 118 din Codul administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia. Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: a) autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Reieșind din norma legală menționată supra în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată constată că, hotărîrea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 77/4 din 31 ianuarie 2017 cu privire la sesizarea Procurorului General, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale și tragerea la răspunderea penală a unui judecător, emisă în privința lui Dorin Munteanu este motivată în conformitate cu normele legale unde sunt indicate argumentele care sunt bazate pe o cercetare amplă a materialelor cauzei și a notei informative prezentată de inspecția judiciară în raport cu poziția părților în procedura administrativă.

Completul de judecată reține că, în conformitate cu pct.75 al Hotărîrii Curții Constituționale nr. 22 din 05 septembrie 2013, Curtea a subliniat că, reieșind din normele procesual penale, pornirea unei cauze penale în conformitate cu legislația în vigoare, când rezultă o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală și infracțiunea a fost săvârșită de către un judecător, răspunderea penală pentru infracțiunea săvârșită nu este un act de intervenție în activitatea și independența judecătorilor, ci un proces legal de tragere la răspundere pentru ilegalitatea comisă.

Potrivit pct. 66, 77 al Hotărîrii Curții Constituționale nr.3 din 23 februarie 2016, Curtea a statuat că *legislația Republicii Moldova, similar articolului 5 § 1 lit. c) din Convenție, permite lipsirea de libertate a unei persoane doar dacă există o „bănuială rezonabilă” că această persoană a săvârșit o infracțiune. Bănuiala rezonabilă presupune existența faptelor sau a informațiilor care ar convinge un observator obiectiv că persoana în cauză ar fi putut săvârși infracțiunea.*

77. În acest context, așa cum lăsarea în libertate este regula, iar privarea de libertate este excepția, trebuie justificat de ce s-a optat pentru arestare, și nu pentru o altă măsură de constrângere mai ușoară (Witold Litwa v. Polonia, hotărâre din 4 aprilie 2000, § 78; Enhorn v. Suedia, hotărâre din 25 ianuarie 2005, § 44). Arestarea preventivă poate fi aplicată numai în cazul imposibilității aplicării unei alte măsuri preventive mai ușoare.

Prin urmare, în baza celor expuse, ținînd cont de prevederile legale invocate, analizînd materialele prezentate și examinînd sesizarea Procurorului General, Eduard Harunjen, doar sub aspectul respectării condițiilor și a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silit, arestării sau percheziției judecătorului, fără a-și aroga atribuțiile unei instanțe judecătorești, în scopul oferirii posibilității organului de urmărire penală să investigheze circumstanțele cauzei sub toate aspectele complet și obiectiv, în rezultatul deliberării și exprimării votului de membrii CSM prezenți la ședință, cu votul majoritar al membrilor prezenți, Plenul Consiliului întemeiat a admis sesizarea Procurorului General, Eduard Harunjen, și a eliberat acordul la pornirea urmăririi penale, tragerea la răspunderea penală,

percheziționarea, aducerea silită, reținerea și arestarea judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Dorin Munteanu, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal, precum și întemeiat a dispus suspendarea magistratului din funcțiile de judecător pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii în cauza respectivă.

Ceea ce ține de argumentul reclamantului că prin emiterea actelor contestate i s-a încălcat de către pîrît dreptul de a munci, Completul judiciar îl apreciază ca declarativ și neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorul poate fi suspendat din funcție, prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, dacă în privința lui se începe urmărirea penală, pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii în cauza respectivă.

Iar, alin.2 al aceluiași articol prevede că, în cazul suspendării din funcție a judecătorului, salariul acestuia se plătește în condițiile legii. Reieșind din această normă rezultă că, se instituie o distincție pentru fiecare caz aparte de suspendare.

Astfel, la caz, ținînd cont că temei al suspendării din funcție a judecătorului a servit faptul dării acordului la pornirea urmăririi penale în privința acestuia, Completul judiciar reține că prevederile alin.2 al art.24 a Legii cu privire la statutul judecătorului urmează a fi aplicat în coroborare cu alin.3,4 al aceluiași articol și cu normele generale care guvernează suspendarea raporturilor de muncă și cu art.7 lit.a) a Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și al instanțelor judecătorești, or, o dispoziție legală nu poate fi ruptă din sistemul normativ din care face parte și nu poate opera în mod izolat.

Potrivit prevederilor din alin.(3)-(4) art.24 din Legea cu privire la statutul judecătorului, suspendarea din funcție a judecătorului din cauzele enumerate la alin. (1), cu excepția lit. a), nu atrage anularea inviolabilității personale și a garanțiilor materiale și sociale. În cazul prevăzut la alin.(1) lit. a), dacă nu a fost probată vinovăția judecătorului sau a fost pronunțată o hotărâre de achitare ori de încetare a procesului penal, sau în cazul anulării actelor care au servit drept temei pentru suspendarea sa din funcție în baza alin. (1), suspendarea din funcție încetează și judecătorul este repus în toate drepturile avute anterior.

Iar, conform art.7 lit. a) al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și al instanțelor judecătorești, în cazurile menționate la art. 3 alin. (1), persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie salariul și alte venituri provenite din muncă, ce constituie sursa ei principală de existență, de care a fost privată în urma

acțiunilor ilicite.

Art. 20 alin. (5) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii statuează că, suspendarea din funcție a judecătorului se efectuează de Consiliul Superior al Magistraturii în condițiile art. 24 din Legea cu privire la statutul judecătorului.

Pct. 10.7 și 10.8 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea CSM nr. 668/26 din 15 septembrie 2015, stabilește la acest compartiment următoarele:

Judecătorul poate fi suspendat din funcție, prin hotărâre de Plen, în legătură cu:

- 1) ***pornirea urmăririi penale în privința sa, până la rămânerea hotărârii definitive;***
- 2) recunoașterea lui ca fiind absent fără veste prin hotărâre judecătorească definitivă;
- 3) participarea la campania preelectorală în calitate de candidat pentru autoritatea publică sau autoritatea administrației publice locale;
- 4) acordarea concediului de maternitate și pentru îngrijirea copilului pe un termen de până la 3 ani;
- 5) în condițiile unor prevederi ale Codului Electoral.

Judecătorilor suspendați nu li se vor mai distribui dosare din momentul suspendării.

Astfel, din conținutul și sensul normelor legale sus expuse rezultă că, pe durata suspendării din funcția de judecător, se suspendă concomitent prestarea muncii și, în mod corelativ, plata drepturilor salariale. Iar, odată cu pronunțarea unui act judecătoresc definitiv de achitare ori de încetare a procesului penal, circumstanțele de suspendare decad, iar judecătorului îi pot fi achitate retroactiv drepturile salariale ce i se cuvin.

La același aspect, Completul judiciar reține ca relevante și utile la caz constatările Curții Constituționale din decizia sa din 25.02.2019 privind inadmisibilitatea sesizării privind excepția de neconstituționalitate a articolului 200 alin. (1) și (3) din Codul de procedură penală și a articolului 24 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la statutul judecătorului, care explică că în jurisprudența CtEDO, dispozițiile legale privind suspendarea din funcție pot avea un caracter necesar atunci când sunt determinate de situații cu caracter temporar care fac imposibilă exercitarea funcției. De fapt, suspendarea din funcție ar putea fi dictată de nevoia de a asigura protecția instituției publice față de pericolul continuării activității ilicite și al extinderii consecințelor periculoase ale faptei penale. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că scopul măsurii suspendării nu este unul

punitiv, dar de precauție și provizoriu, în măsura în care privește apărarea interesului public prin suspendarea din funcție a unei persoane acuzate de comiterea unei infracțiuni de serviciu, și astfel de prevenire a altor posibile acte similare sau consecințe ale unor asemenea acte (*cauza Țehanciuc v. România (dec.)*, 22 noiembrie 2011, § 19).

Totodată, potrivit prevederilor articolului 200 alin. (3) din Codul de procedură penală, suspendarea provizorie din funcție este decisă de către administrația instituției în care funcționează învinuitul ori inculpatul, în condițiile legii, la demersul procurorului care conduce, sau, după caz, efectuează în mod nemijlocit urmărirea penală.

Astfel, Curtea menționează că, în calitate de instituție administrativă a autorității judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii decide suspendarea judecătorului din funcție în conformitate cu prevederile articolului 24 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la statutul judecătorului. Prin urmare, Curtea Constituțională menționează că, îndepărtarea temporară a judecătorului din exercițiul funcției sale în cazul în care în privința acestuia se începe urmărirea penală se justifică din considerentul protejării imaginii sistemului judiciar în ansamblu, eliminându-se astfel orice fel de suspiciuni care ar putea să umbrească prestația judecătorilor.

Astfel, ca concluzie a celor expuse, Completul judiciar, relevă că, dreptul la muncă nu este un drept absolut și, prin urmare, exercitarea acestuia poate fi supusă unor restrângeri, cum a fost la cazul litigios, iar restîngerea cum s-a relatat supra este prevăzută de lege, așa cum impune art.8 din CEDO și în limitele cadrului legal s-a restrîns acest drept al reclamantului.

Din considerentele expuse mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că, acțiunea lui Munteanu Dorin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, terț Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative, urmează a fi respinsă integral.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Munteanu Dorin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, terț Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative.

Hotărîrea este executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Motivarea recursului se prezintă în termen de 30 zile de la notificarea hotărârii motivate, prin depunerea la Curtea Supremă de Justiție. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Președintele completului,
Minciuna

Anatolie

Judecătorii
Palanciuc

Ecaterina

Negru
Veronica